

Атомне

Микола Руденко

Я галактик ваших гривастих
Не вивчав у екстазі німому.
Я — невидимий головастик,
Що живе у тобі самому.

Я — живого частка єдина,
Нас в тобі міліярди цілі.
Я так само, як ти — Людина,
Твій двійник у твоєму тілі.

Ми не знаємо, що назовні,
Ми кружляємо на електронах.
Є у нас урядовці верховні
І вожді на державних тронах.

Ми не віримо в потойбічне,
Ми у нашому з головою:
Ти — це тільки стихія космічна,
Що не може бути живою.

Вірить в тебе — це визнавати,
Що над нами є Вищий Розум.
Отже, вийде:
наші магнати —
Тільки пси, що біжать за возом.

Та коли ми вийдем із тіла
В те життя, що у мріях носили,
Чи розкаже сперма змертвіла,
Хто збудив материнські сили?

Мабуть, темінь лапами свастик
Нас жбурляла тому до катівень,
Щоб з'явивсь хоч один головастик —
Той, що стане з тобою врівень.